

třeba, aby také v tomto směru bylo jednání doplněno. Podle toho, jak se věc vyjasní ve příčině námitky založené na předpisu § 47 dřívějšího vyr. ř., bude lze posouditi, jaký význam lze přičítati skutečnosti, že prý žalovaná platila vyrovnacímu správci, a jaký význam přísluší jeho projevům, učiněným v této věci vůči žalované.

Čís. 14668.

Předpokladem povolení zajišťovací exekuce podle § 5 zák. čís. 4/31 Sb. z. a n. je domáhání se soudního stanovení nároku na výživu, výchovu nebo zaopatření, nebo plnění z něho plynoucí. Podáním žaloby o placení výživného je dán tento předpoklad.

Jakmile byla podle § 5 zákona čís. 4/31 Sb. z. a n. povolena zajišťovací exekuce k zajištění dávek splatných v době kratší roku, může býti povolena další exekuce podle tohoto předpisu jen k zajištění dávek splatných ve zbývajících částech roku.

(Rozh. ze dne 31. října 1935, Rv IV 428/35; důvody viz Úr. sb. čís. 2277.)
Srov. Úr. sb. čís. 1843, 1974.

Čís. 14669.

Předpis druhé věty § 420 obč. zák. neplatí pro rostliny a květiny, jež jsou pěstovány v cizí půdě jen proto, aby byly odděleny a zcizeny, na př. při obchodním zahradnictví.

(Rozh. ze dne 2. listopadu 1935, Rv I 2211/33.)

Nižší soudy vyhověly žalobě vylučovací, pokládajíce žalobce, obchodního to zahradníka, za vlastníka rostlin jím na cizí půdě pěstovaných a žalovaným zabavených, o d v o l a c í s o u d s odůvodněním, že jest hleděti k tomu, že nebylo úmyslem žalobcovým, aby květiny, po případě stromky stále zůstaly ve spojení s půdou, ve které byly vypěstovány (§ 294 obč. zák.), nýbrž aby co nejdříve byly odděleny a prodány.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Dovolatelka napadá rozsudek jen ohledně rostlin pěstovaných přímo v půdě, a jen s hlediska § 295 po případě § 420 obč. zák., tvrdíc, že se nestal žalovaný vlastníkem rostlin a stromků, nýbrž, že připadly vlastníkovy půdy jako »smíšený přírůstek«, ježto rostliny již zapustily kořeny. Jde tedy o otázku, zda platí předpis druhé věty § 420 obč. zák. bez výjimky i pro případ, že rostlina neměla býti trvale spojena s půdou, či zda v takovém případě lze obdobně použiti předpisu § 415 obč. zák., že při sloučení věcí různých vlastníků každému vlastníkovi zůstane jeho věc, lze-li je zase od sebe oddělit. Předpisů §§ 294 a 295 obč. zák.